Giuseppe Ciancabilla: Από την Ελλάδα στην Αμερική για την κοινωνική απελευθέρωση

Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Γράφτηκε από τον/την ngnm

Ο Giuseppe Ciancabilla γεννήθηκε στην Ρώμη το 1872 και πέθανε μόλις τριάντα δύο χρονών σε νοσοκομείο του Σαν Φραντσίσκο, στις Η.Π.Α.

Το 1890 και σε ηλικία δεκαοκτώ χρονών, η βαθειά του επιθυμία να συμβάλει στην απελευθέρωση των καταπιεσμένων λαών τον οδηγεί στην κεντρική και βόρεια Ελλάδα, όπου και θα πολεμήσει ενάντια στον τουρκικό ζυγό. Παράλληλα έχει και την ιδιότητα του ανταποκριτή της εφημερίδας «Avanti!» (Εμπρός!), στην οποία θα δημοσιευτούν οι αξιομνημόνευτες καταγγελίες του ενάντια στους «παριστάνοντες τους σπουδαίους και ήρωες» σοσιαλιστές και σε όλους όσους επωφελήθηκαν από τις επιτυχίες της κοινωνικής επανάστασης.

Στον ελλαδικό χώρο, ο Ciancabilla θα δράσει με την ομάδα των αναρχικών μαχητών του Amilcare Cipriani, οι οποίοι, αντίθετα με τις μεθόδους της επίσημης ιταλικής ταξιαρχίας του στρατηγού Garibaldi Ricciotti, επιχειρούν και καταφέρνουν να παρακινήσουν λαϊκές εξεγέρσεις με την μορφή του ανταρτοπόλεμου.

Τον Οκτώβριο του 1897, έχοντας γυρίσει στην Ιταλία και με την ιδιότητα του συντάκτη της εφημερίδας «Avanti!», θα συναντηθεί με τον Errico Malatesta προκειμένου να του πάρει συνέντευξη σχετικά με την θέση, τις ιδέες και τις προτάσεις των αναρχοσοσιαλιστών, μετά την αποσκίρτηση του Francesco Saverio Merlino, (ο οποίος εκείνη την περίοδο είχε εγκαταλείψει τις αναρχικές απόψεις υποστηρίζοντας πια τον σοσιαλισμό). Η συνέντευξη γρήγορα μετατρέπεται σε φιλική συζήτηση, η οποία επεκτείνεται στις διώξεις των αγωνιστών και στην στάση των εκπροσωπών του σοσιαλιστικού κόμματος. Λέγεται μάλιστα ότι η συνάντηση του Malatesta και του Ciancabilla υπήρξε η αφορμή για να πειστεί ο τελευταίος να σταματήσει κάθε υποστήριξη του στο κόμμα των σοσιαλιστών.

Ο Malatesta, εκείνη την περίοδο είναι καταζητούμενος από τις ιταλικές αρχές και έχει επιστρέψει παράνομα στην Ανκόνα, όπου συμμετέχει στην οργάνωση της εφημερίδας «L' Agitazione», της οποίας στόχος ήταν να λύσει οριστικά τις αμφιβολίες εκείνων των αναρχικών που είχαν απογοητευτεί, εξαιτίας της μεγάλης επιρροής που άσκησε η εξωφρενική θέση του Merlino.

Στις 4 Νοεμβρίου του 1897, η «L 'Agitazione» δημοσιεύει την «Δήλωση» της προσχώρησης του Ciancabilla στο αναρχοσοσιαλιστικό κίνημα. Μια χειρονομία που φανερώνει την απέχθεια του για τους πολιτικάντηδες οπορτουνιστές αστούς του Σοσιαλιστικού κόμματος καθώς και για τον

εκλογικό αγώνα, τον οποίον αντιλαμβάνεται ως την αιτία για τη σταδιακή υποχώρηση της επαναστατικής συνείδησης. Και ο Ciancabilla προειδοποιεί για την επικινδυνότητα του προγράμματος του σοσιαλιστικού κόμματος: {…} Οι αποκτημένες λαϊκές εξουσίες, συγκαλυμμένες από ένα κολεκτιβιστικό σοσιαλιστικό μανδύα, παραμένουν πάντα εξουσίες στα χέρια μερικών ως μέσο εκμετάλλευσης εις βάρος άλλων. {…}

Η επιλογή του αυτή, θα αναγκάσει τον Ciancabilla και την σύντροφό του Ersilia Cavedangi να φύγουν από την Ιταλία, στην οποία ισχύουν οι λεγόμενοι «Leggi Speciali» (Ειδικοί Νόμοι), που τιμωρούν την συμμετοχή στις αναρχικές οργανώσεις ακόμα και με φυλάκιση, ενώ στην καλύτερη περίπτωση προβλέπουν υποχρεωτικό κατ' οίκων περιορισμό. Μετά από ένα πέρασμα από την Ελβετία και τις Βρυξέλες, αποφασίζουν να εγκατασταθούν στην Γαλλία, όπου ο Giuseppe θα συνεργαστεί αφιλοκερδώς με την εφημερίδα «Les Temps Noveux» (Νέοι Καιροί), με διευθυντή τον Janes Grave. Για να ζήσει θα στέλνει ανταποκρίσεις και άρθρα σε ιταλικές εφημερίδες και περιοδικά.

Στις 28 Νοεμβρίου του 1897, δημοσιεύεται το άρθρο του «La Situation du parti Anarchiste en italie» (Η κατάσταση από την μεριά των αναρχικών στην Ιταλία). Οι λαϊκές εξεγέρσεις ενάντια στην ακρίβεια του σιταριού, που ξέσπασαν στις περισσότερες πόλεις της Ιταλίας και που κορυφώθηκαν με την σφαγή του Μιλάνου (όπου 3000 πεινασμένοι διαδηλωτές δολοφονήθηκαν από τον Σαβοϊκό στρατηγό Fiorenzo Bava Beccaris και τους βερσαλιέρους του), αποτέλεσαν το θέμα του άρθρου αυτού, το οποίο δημοσιεύεται με σχόλιο της σύνταξης, όπου αναφέρονταν οι λόγοι της διαφωνίας της σε σχέση με το περιεχόμενο. Σε αυτό το άρθρο, ο Ciancabilla, τονίζει την αναγκαιότητα της οργάνωσης του αγώνα.

Στις 2 Ιουνίου του 1898, σε άρθρο του με τίτλο «La Jacqurie Italiene» (Η εξέγερση των ιταλών χωρικών), περιγράφει μια Ιταλία διαιρεμένη σε δύο διαφορετικές οικονομικές περιοχές.

Αυτή της νότιας, με την Σικελία να «είναι τόσο πολύ καταπιεσμένη που από μέρα σε μέρα ο λαός θα μπορούσε να ξεσηκωθεί ένοπλα για να μην πεθάνει της πείνας, αλλά όμως όντας στερημένος από πολιτική συνείδηση εκτονώνονταν από την προσφορά ενός κομματιού ψωμί».

Και αυτή της βόρειας, όπου «υπάρχει πολιτική συνείδηση αρκετά αναπτυγμένη», παρά την ύπαρξη «καλών οικονομικών συνθηκών». Συνθήκες όμως, που δεν «ενθάρρυναν» την εξέγερση. Από την άλλη, συνεχίζει ο Ciancabilla, το Σοσιαλιστικό κόμμα έχει αναδιπλώσει τις δυναμικές του πολεμικές. Έτσι αντί να συνταχθεί με τους εξεγερμένους έχει την τάση να τους ηρεμεί, ώστε να δημιουργεί την εικόνα στα μάτια της εξουσίας, ότι είναι «ένα κόμμα της Τάξης» αν και παρ' όλα αυτά εκείνο ήταν που χτυπιόταν περισσότερο από την κρατική καταστολή.

Η γενικευμένη ανετοιμότητα των εξεγερμένων, οι οποίοι συγκεντρώθηκαν κατόπιν μιας τυχαίας αναγκαιότητας (το ιταλικό κράτος αύξησε στα ύψη την τιμή του σιταριού), επισημαίνεται από τον Ciancabilla ως η αιτία της πανωλεθρίας των εξεγέρσεων.

{…}Δεν πραγματοποίησαν σαμποτάζ στα τηλεγραφικά και σιδηροδρομικά δίκτυα, καμία έκρηξη δυναμίτη ή πυρίτιδας δεν σημειώθηκε, ούτε ενάντια στις ένοπλες δυνάμεις, αλλά ούτε για να δημιουργηθούν στην χώρα δυναμικά και συγκρουσιακά οδοφράγματα. Αντιθέτως η αφέλεια των νέων ήταν τέτοια που μπροστά στα χτυπήματα των κανονιών, απαντούσαν με μαχαίρια, τούβλα και κεραμίδια! Ενώ ανύψωναν οδοφράγματα φτιαγμένα με τραπέζια και καρέκλες. {…}

Η ανάδειξη του Ciancabilla ως «επικίνδυνου αναρχικού», από την μεριά των ιταλικών αρχών, θα προκαλέσει την απέλαση του από την Γαλλία. Αποφασίζει να πάει στην Ελβετία, όπου συνεργάζεται με μια ομάδα ιταλών αναρχικών.

Η δημοσίευση του άρθρο «Un Colpo di Lima» (Ένα Χτύπημα του Μαχαιριού), που έγραψε σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Luiggi Luccheni στο αναρχο-κομμουνιστικό περιοδικό που ο ίδιος είχε δημιουργήσει «L' Agitatore» (ο Δημεγέρτης), θα του στοιχίσει την απέλασή του και από την Ελβετία. Ο Luiggi Luccheni στις 10 Σεπτεμβρίου του 1898 εκτελεί με το μαχαίρι του την Elisabeth Wittelsdach την γνωστή Sissi. Κατά την διάρκεια μιας σύντομης διαμονής στην Αγγλία, αποφασίζει να μπαρκάρει για τις Η.Π.Α., όπου θα πραγματοποιηθεί μια σημαντική στροφή στην ζωή του και στην σκέψη του.

Λίγο καιρό αφού έχει φτάσει στις Η.Π.Α., ο Ciancabilla καλείται στο Πάτερσον, κέντρο των ιταλών αναρχικών εργατών υφαντουργίας και βαφέων,

για να συμμετάσχει στην εφημερίδα «La Questione Sociale» (Το Κοινωνικό Ζήτημα) η οποία εκδίδεται ήδη από το 1895. Κατόπιν αναθεώρησης της σκέψης του, έρχεται σύντομα σε σύγκρουση με την συντακτική ομάδα της «Questione Sociale», η οποία υποστήριζε τις οργανωτικές ιδέες και μεθόδους του Malatesta.

Η άφιξη του Malatesta στις Η.Π.Α., τον Αύγουστο του 1899 και η απόφασή του να τους ζητήσει να αναλάβουν (στην συντακτική ομάδα της «La Questione Sociale») την διεύθυνση της εφημερίδας «La Conquista Sociale» (Κοινωνική Κατάκτηση), θα έχει ως αποτέλεσμα την αποχώρηση του Ciancabilla και άλλων συντρόφων από την συντακτική ομάδα της «Questione Sociale» και τη δημιουργία της αναρχικής εφημερίδας «L' Aurora» (Η Αυγή 1899-1901), στο West Hoboken.

Η «L' Aurora», πέρα από την ιδεολογική διάχυση και προπαγάνδα, επεκτείνει το έργο της στον τομέα των μεταφράσεων. Ο Ciancabilla μεταφράζει στα ιταλικά και δημοσιεύει το έργο του Jean Grave «Η Κοινωνία την επομένη της Επανάστασης» (La Societa all indomani della Rivoluzione) και το έργο του Petr Kropotkin «Η Κατάκτηση του Άρτου» (La Conquista del Pane). Σε αυτό το σημείο η Κροποτκινιανή αναρχική τοποθέτηση του Ciancabilla γίνεται πλέον ξεκάθαρη.

Το 1900 θα δημοσιευτεί στο ημερολόγιο της «La Questione Sociale» ένα άρθρο του που έγραφε τα εξής:

Η αναρχία {…} δεν είναι σαν την λανθασμένη αντίληψη των δημοκρατικών μαρξιστών όπως πολύ θα θέλανε: δεν είναι η συγκέντρωση, του κεφαλαίου και του πλούτου στα χέρια των λίγων, που είναι η έκφραση της καπιταλιστικής τάσης στις τωρινές οικονομικές σχέσεις {…}

Η αναρχία {…} είναι ενάντια στην ανάπτυξη των βιομηχανιών, των εργαλείων της παραγωγής, των εμπορευμάτων και των συναλλαγών – ανεξάρτητα από το εκμεταλλευτικό κεφάλαιο. Δεν σχετίζεται με τον κομμουνισμό, που είναι μια οικονομική μορφή σοσιαλιστικής ιδιοκτησίας… Στο καπιταλιστικό σύστημα, πάντα οξύνεται η αντιπαράθεση μεταξύ του τρόπου παραγωγής και της δημιουργίας κολεκτίβων ως ανάγκη των σοσιαλιστών, αλλά και των αρμονικών δυνάμεων όλης της «πολιτισμένης ανθρωπότητας» που επιδιώκει το τέλος της καπιταλιστικής προόδου. Η ατομική ιδιοκτησία τείνει να

συσσωρεύεται μόνο για όφελος των ιδιοκτητών, δηλαδή καρπώνεται την δουλειά των άλλων και αναζητά την αντικατάσταση των εργατικών χεριών από τις μηχανές, ώστε να εξαλείψει ένα νούμερο πάντα αυξανόμενο από πεινασμένους στα παγκάκια της ζωής {…}

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ο Ciancabilla θα δράσει στο Σικάγο και το Σαν Φρανσίσκο, όπου θα εκδώσει την εφημερίδα και αργότερα περιοδικό «Protesta Umana» (Ανθρώπινη Διαμαρτυρία), που αποτελεί θεώρηση αναρχικών θέσεων.

Στις 30 Ιουλίου 1900, την επόμενη μέρα της εκτέλεσης του βασιλιά της Ιταλίας Umberto, από τον Gaetano Bresci, (ο οποίος ήταν προσωπικός φίλος του Ciancabilla από την περίοδο που έμενε στο Πάτερσον), ο Ciancabilla τηλεγράφησε τις ευχές του στην ιταλική κυβέρνηση για τον «θάνατο του υπεύθυνου για τις σφαγές στην Σικελία και στο Μιλάνο». Ο πρόεδρος των Η.Π.Α. McKinley προσβλημένος, θα διατάξει την σύλληψη του Ciancabilla, ο οποίος θα παραμείνει λίγους μήνες στην φυλακή.

Θα πεθάνει στις 15 Σεπτεμβρίου 1904 περιθαλπτόμενος από την σύντροφό του, σε κάποιο νοσοκομείο του Σαν Φραντσίσκο…

**Μετάφραση/απόδοση: Αναρχικός πυρήνας Άρνηση*

***Πηγή: www.anarcotico.net*

****Δημοσιεύθηκε στην Αναρχική εφημερίδα ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φ. 24, Απρίλιος 2004*

https://anarchypress.wordpress.com/2015/08/12/giuseppe-ciancabilla-%CF%84%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%B6%CE%AD%CF%80%CE%B5-%CF%84%CF%83%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CE%BA%CE%AC%CE%BC

αναρχική ιστορία **αναρχικό κίνημα** **Γαριβαλδινοί** **ΗΠΑ,**